

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Disney

SON Luna

Urmează-ți visul

Text de Guille Valenz

LITERA®

București

2018

Toți privim spre ecran, așteptând emoționați. Să merg în Mexic e un vis care mă face să plâng! Închid ochii... Cu o secundă înainte să apară al treilea clasificat, Jazmín anunță că echipa de la Jam & Roller s-a calificat în finala din Mexic. Eu strig și sar de bucurie împreună cu Ámbar și Simón. Matteo mă strânge în brațe și mă învâртеște în aer. Simt că zbor.

– Te rog, spune-mi că nu visez, îi zic lui Simón.

– Nu visezi, îmi spune Simón, totul este real!

Ámbar îl îmbrățișează pe Simón și îi spune că a patinat incredibil.

– Și tu la fel! Facem o echipă bună! îi răspunde el.

Dintr-odată, Emilia, vedeta echipei Sliders, se apropie; vine foarte serioasă să ne spună că ne vedem în finală, dar că nu va fi loc pentru noi. Ridică degetul și pleacă.

Băiatul șmecher nu știe cum să mă salute, dar încearcă cât poate el de bine.

– Ai reușit, Luna.

Eu îl corectez.

– Am reușit împreună.

În tribune, băieții din trupă sar de bucurie și se îmbrățișează. Jim, Ramiro și Jazmín ne felicită; Mora și Ana sărbătoresc. Gastón se apropie de Nina, care pare cam serioasă.

– Ai pățit ceva? Pari... confuză.

– Sunt bine, spune Nina, dar trebuie să vorbesc despre ceva cu Luna.

Apoi, ca într-un vis, toți încep să cânte în cor: „Jam & Roller! Jam & Roller!”

La conac, Alfredo și Sharon se sfidează reciproc. Alfredo vrea să știe ce se întâmplă cu nepoata lui. În stare de șoc, Sharon încearcă să respire normal și să țină situația sub control; îl întreabă cine i-a dat această informație. Cum nu vrea s-o dea de gol

pe Amanda, Alfredo spune că a găsit o bucățică de hârtie printre scrisorile anonime, pe care scria: „Sol Bens...”

Sharon îl înștiințează că fostul contabil este cel care îi trimite scrisorile anonime, dar Alfredo tot nu înțelege ce legătura are asta cu Ámbar. Se plimbă de colo colo, încercând să unească bucățelele de hârtie, dar Sharon are deja pregătită o nouă minciună, ca să continue farsa: acele afaceri cu care o șantajează contabilul au fost făcute de Bernie. Alfredo nu se aștepta să audă acest nume.

– Oamenii te surprind întotdeauna, tată, spune Sharon mai sigură pe ea.

Alfredo încuviințează, impresionat de veste.

– Atunci contabilul... Ce vrea de la Ámbar?

Sharon îl privește intrigată, cu un zâmbet de victimă, și îi spune că vrea să-i povestească adevărul despre tatăl ei. Zice tot felul de lucruri oribile despre sărmanul Bernie: ba că e un escroc, ba că e un om hain. Alfredo se lamentează și se resemnează cu gândul că va trebui să păstreze secretul. Sharon îi zâmbește, sigură că și-a atins scopul și de data asta.

Ne manifestăm bucuria însuflețiți, când Juliana lovește de trei ori cu bastonul în podea și toată lumea tace. Nici musca nu se mai aude, iar ea își plimbă privirea plină de mândrie asupra noastră.

– Mai întâi de toate vreau să felicit echipa de la Roller. Azi ați dovedit de ce sunteți în stare. Sunt mândră de voi!

Băieții și fetele aplaudă și aclamă încântați. Apoi ne spune:

– Acum chiar pot să plec mulțumită...

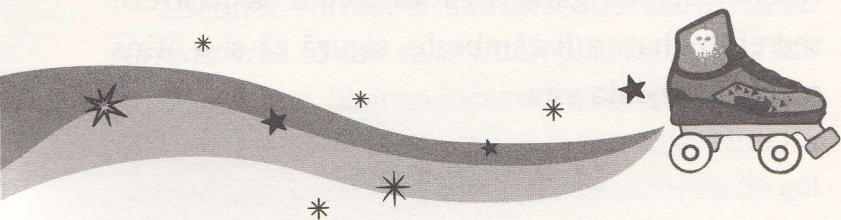
După o clipă de tăcere, se aude un murmur trist; toți ne privim îndurerați. Ea continuă:

– Vă așteaptă marea finală din Mexic și sunt sigură că veți face față cu brio.

Eu nu mă pot abține și o întreb dacă o să plece. Ea răspunde că nu pleacă pentru ea, ci pentru noi.

– Dar... avem nevoie de tine, îi spun toți cu glasul frânt.

– Știu că vă veți descurca fără mine, răspunde. O să mai stau la Roller până vor găsi un antrenor

În locul meu... Și, desigur, până când voi descoperi cine mi-a distrus rolele de cristal. N-am de gând să mă opresc până nu voi ști cine a fost.

Ámbar și Benicio se privesc complici. Jazmín îi observă și își dă seama. Juliana pare foarte serioasă. Apoi Nina se apropie de mine și de Simón, voind să ne spună ce a aflat. Înainte să plec, Matteo mă privește intrigat.

Nina, foarte misterioasă, își scoate tableta și ne arată blazonul cu un alfabet ciudat. O întreb dacă a descifrat noul nume de familie și ea ne povestește că e scris în slavonă și că îl poate citi cu ușurință. Eu și Simón ne privim îngrijați, neștiind ce să spunem.

– Ce nume de familie este? o întreb.

Ea mă privește fix și-mi spune:

– Benson.

– Ce?! Ești sigură? strigăm amândoi deodată.

– Absolut, spune Nina. Am verificat de trei ori.

Nu am îndoieli. Știi ce înseamnă asta?

Rămân pe gânduri câteva secunde și o întreb dacă Wang, bijutierul care a făcut medalionul meu, a lucrat pentru familia Benson. Nina răspunde

afirmativ, iar în cap încep să mi se învârtă o mie de teorii.

– Atunci... credeți că medalionul meu are legătură cu familia Benson?

Simón și Nina se privesc, apoi dau din cap afirmativ și strigă în cor: „Da!”

Mai târziu, când ajung la conac, o văd pe doamna Sharon cum începe să se frământa când mă vede. Ámbar este cu ea. Scot medalionul și întreb:

– Bună ziua, ați văzut vreodată acest medalion?

Sharon se uită la el și se scutură de-un fior.

– Nu, nu l-am mai văzut niciodată până acum, îmi spune pe un ton tăios.

– Acesta e medalionul pe care-l aveam la gât când am fost adoptată, singura amintire pe care o păstrez de la părinții mei biologici, singura pistă care m-ar putea duce la el.

Ámbar zâmbește rece.

– Mi-ar plăcea foarte mult să-i gălesc... Dumnezeu știți cine ar fi putut să-l comande?

Sharon dă din cap ca un robot prost dispus.

– De ce ar trebui să știu?

- Mă gândeam că... poate, dacă și dumneavoastră erați clienta lui Victorino Wang, poate că ați cunoscut familia care a comandat acest medalion, îi răspund. Sau pe ceilalți clienți ai acestui bijutier. Știu că e doar o posibilitate, dar asta-i singurul indiciu pe care-l am.

- Bine, spune doamna Sharon, acum că mi-ai amintit, un angajat de-ai mei mi-a cerut referințe despre un bijutier bun și i l-am recomandat pe domnul Wang... Cred că el a făcut un medalion pentru fica acestuia...

Această informație mă surprinde foarte mult. O întreb cine era acel angajat, dar îmi spune doar că îl chema Roberto Muñoz. Cine o fi acesta?...